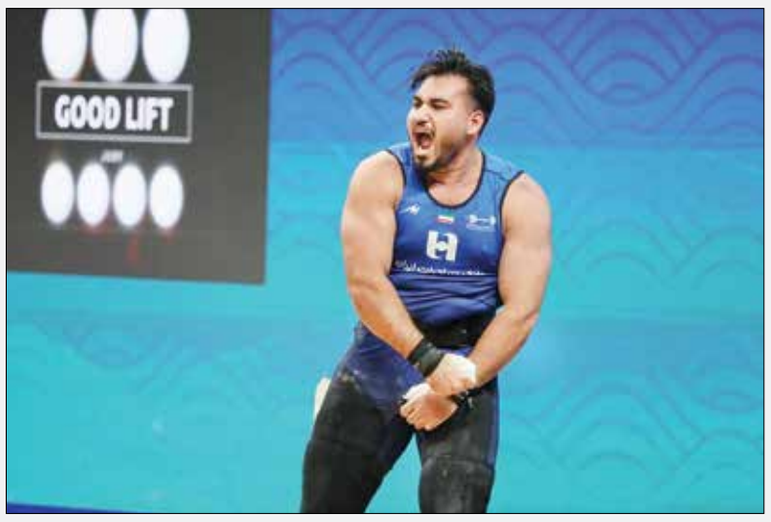

۲ مدال نقره ارزشمند علیرضا نصیری در مسابقات جهانی وزنه‌برداری

نایب‌قهرمانی شیرین

در ادامه رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی جهان که در شهر نیگبو چین در حال برگزاری است، روز گذشته علیرضا نصیری در دسته ۱۱۰ کیلوگرم روی تخته رفت و موفق به کسب دو مدال نقره شد.

نماینده کشورمان در حرکت یک ضرب ابتدا در مهار وزنه ۱۸۰ کیلوگرمی ناموفق بود، اما در حرکت دوم وزنه ۱۸۱ کیلوگرمی را بالای سر برد. نصیری در حرکت سوم نیز موفق به مهار وزنه ۱۸۵ کیلوگرمی شد تا با این رکورد در جایگاه ششم حرکت یک ضرب قرار بگیرد.

نصیری در حرکت دو ضرب کار خود را با مهار وزنه ۲۲۶ کیلوگرمی آغاز کرد و در حرکت دوم نیز وزنه ۲۳۳ کیلوگرمی را بالای سر برد تا با ثبت رکورد مجموع ۴۱۸ کیلوگرم، مدال نقره دو ضرب و مجموع خود را قطعی کند. او در حرکت سوم برای مهار وزنه ۲۳۵ کیلوگرمی و کسب مدال طلای دو ضرب روی تخته رفت، اما در مهار این وزنه ناکام ماند. در حرکت دو ضرب، اکبر ژورائف، قهرمان المپیک توکیو و نایب‌قهرمان المپیک پاریس، با مهار وزنه ۲۳۴ کیلوگرمی به مدال طلا دست یافت. پس از او علیرضا نصیری در جایگاه دوم ایستاد و شاهزادبک ماتیاکوبوف از ترکمنستان نیز با ۲۳۰ کیلوگرم سوم شد. در مجموع دسته ۱۱۰ کیلوگرم نیز اکبر ژورائف با رکورد ۴۳۲ کیلوگرم برای چهارمین بار قهرمان جهان شد. علیرضا نصیری با ۴۱۸ کیلوگرم به مدال نقره رسید و شاهزادبک ماتیاکوبوف از ترکمنستان با ۴۱۷ کیلوگرم مدال برنز را کسب کرد.

حسین خلیلی
گروه ورزش

پس از ۲۳ سال، یکی از طولانی‌ترین و پرافتخارترین داستان‌های تاریخ فوتبال ملی به پایان رسید. کریستیانو رونالدو، اسطوره فوتبال پرتغال، پنجشنبه ۵ نوامبر ۲۰۲۶ با انتشار پیامی احساسی اعلام کرد که پس از پایان وقفه بازی‌های ملی ماه نوامبر، پیراهن شماره ۷ تیم ملی را به نسل بعدی واگذار خواهد کرد. با این تصمیم مسیر استثنایی ۲۳۴ بازی، ۱۴۶ گل، رکوردهای بی‌شمار و دو دهه حضور در بالاترین سطح فوتبال جهان به نقطه پایان می‌رسد.

کریستیانو در پیامی خطاب به مردم پرتغال نوشت که این پیراهن هرگز فقط متعلق به او نبوده و پوشیدن، دفاع از آن و به همراه داشتنش در ورزشگاه‌های سراسر جهان، طی ۲۳ سال گذشته افتخاری بزرگ برایش بوده است. او در بخشی از پیامش نوشت: «امروز زمان آن رسیده که این پیراهن را به آینده واگذار کنم. تصمیم آسانی نبود؛ چون بعضی تصمیم‌ها فقط با عقل گرفته نمی‌شود، بلکه قلب هم در آنها نقش دارد». داستان رونالدو با پیراهن پرتغال در آگوست ۲۰۰۳ آغاز شد؛ زمانی که او ۱۸ سال داشت و در دیداری دوستانه مقابل قزاقستان به میدان رفت. یک سال بعد، در یورو ۲۰۰۴، نخستین گل ملی‌اش را به ثمر رساند و در همان تورنمنت به فینال رسید؛ هرچند پرتغال در خانه مقابل یونان شکست خورد و از رسیدن به جام بازماند.

آن روزها کمتر کسی تصور می‌کرد بازیکنی که با سرعت، تکنیک و حرکات انفجاری از جناحین به فوتبال معرفی شده بود، روزی به بزرگ‌ترین گلزن تاریخ فوتبال ملی تبدیل شود. رونالدو به‌تدریج از یک وینگر جوان به رهبر ملی‌اش اضافه کرد. رونالدو در سال ۲۰۱۹ با پرتغال قهرمان نخستین دوره لیگ ملت‌های اروپا شد و در سال ۲۰۲۵ نیز بار دیگر این عنوان را به دست آورد. به این ترتیب، او در دوران حضورش در تیم ملی، سه جام بزرگ شامل یک قهرمانی اروپا و دو قهرمانی لیگ ملت‌ها را تجربه کرد؛ افتخاراتی که جایگاهش را در تاریخ فوتبال کشورش تثبیت کرد. اما کارنامه رونالدو فقط به جام‌ها و قهرمانی‌ها محدود نمی‌شود. او در طول ۲۳ سال حضور در تیم ملی، رکوردهایی ثبت کرد که عبور از بسیاری از آنها برای نسل‌های بعدی فوتبال جهان دشوار خواهد بود.

میراثی با رکوردها

رونالدو در پایان دوران ملی خود با ۲۳۴ بازی و ۱۴۶ گل، در هر دو بخش رکورددار فوتبال مردان جهان است. او ۲۰ گل بیشتر از لیونل مسی، نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده‌اش در جدول گلزنان ملی، به ثمر رسانده است. همچنین نخستین بازیکنی است که تعداد بازی‌های ملی‌اش از مرز ۲۰۰ مسابقه عبور کرد و با ۱۰ هت‌تریک ملی، نخستین فوتبالیست مردی شد که به این رکورد رسید.

در رقابت‌های مقدماتی جام جهانی نیز با ۴۱ گل، رکورددار تاریخ این مسابقات است. رونالدو در شش دوره جام جهانی (۲۰۰۶، ۲۰۱۰، ۲۰۱۴، ۲۰۱۸، ۲۰۲۲ و ۲۰۲۶) حضور داشت و به نخستین بازیکنی تبدیل شد که در شش دوره متفاوت این رقابت‌ها گلزنی کرده است. او در مجموع ۱۱ گل در جام جهانی به ثمر رساند و با ۲۷ مسابقه، رکورددار تعداد بازی در تاریخ استمرار حضور او در سطح اول فوتبال ملی است.

خداحافظی در سایه اختلاف با سرمربی

البته پایان دوران ملی رونالدو بدون حاشیه نبود. او در ماه‌های پایانی حضورش در تیم ملی با اتفاقاتی روبه‌رو شد که رابطه‌اش با کادر فنی پرتغال را تحت تاثیر قرار داد. با روی کار آمدن ژرژ ژسوس به‌عنوان سرمربی جدید پرتغال، اختلافاتی میان این دو شکل گرفت که در نهایت به یکی از جنجالی‌ترین اتفاقات فوتبال این کشور در ماه‌های اخیر تبدیل شد. رونالدو پس از آنکه در دیدار مقابل نروژ در ترکیب اصلی قرار نگرفت و با وجودگرم کردن، فرصت حضور در زمین را پیدا نکرد، از اردوی تیم ملی در دانمارک جدا شد. این اتفاق با واکنش‌های زیادی همراه شد و اختلاف او با سرمربی به تیتر رسانه‌های ورزشی تبدیل شد. رونالدو بعدها از هواداران و هم‌تیمی‌هایش عذرخواهی کرد و اعلام کرد همچنان برای حضور در تیم ملی آمادگی دارد.

با این حال، اعلام خداحافظی در پنجم نوامبر، در شرایطی صورت گرفت که بحث درباره نقش او در تیم ملی و آینده پرتغال همچنان ادامه داشت. البته نمی‌توان اختلاف با ژسوس را تنها دلیل این تصمیم دانست؛ رونالدو ۴۱ سال دارد و پس از بیش از دو دهه حضور در بالاترین سطح فوتبال ملی، طبیعی بود که موضوع پایان این مسیر در مقطعی مطرح شود.

به بهانه خداحافظی کریس رونالدو از تیم ملی پرتغال

پایان یک امپراطوری

وکاپیتان تیم ملی تبدیل شد؛ بازیکنی که سال‌ها بار اصلی گلزنی پرتغال را بر دوش کشید و در سخت‌ترین مسابقات، امید اول هواداران این کشور بود.

نقطه اوج این مسیر در سال ۲۰۱۶ رقم خورد. پرتغال که در مرحله گروهی یورو به‌سختی از گروهش صعود کرده بود، با عبور از کرواسی، لهستان و ولز به فینال رسید و در دیدار پایانی فرانسه میزبان را یک بر صفر شکست داد. رونالدو در همان مسابقه به دلیل مصدومیت زودتر از موعد زمین را ترک کرد، اما از کنار زمین تا پایان بازی هم‌تیمی‌هایش را هدایت و تشویق کرد تا نخستین قهرمانی بزرگ تاریخ فوتبال پرتغال به دست بیاید.

سه سال بعد، او یک جام دیگر به ویترین افتخارات جام جهانی برای پرتغال نیز شد.

در مسابقات قهرمانی اروپا هم کارنامه‌ای کم‌نظیر دارد. حضور در شش دوره یورو، انجام ۳۰ مسابقه در مرحله نهایی، ثبت ۱۴ گل و گلزنی در پنج دوره مختلف این رقابت‌ها، بخشی از رکوردهای اوست. رونالدو همچنین با ۵۵ گل در مجموع مسابقات مقدماتی و مرحله نهایی یورو، بهترین گلزن تاریخ این رقابت‌ها محسوب می‌شود. یکی دیگر از ویژگی‌های آماری دوران ملی او، تداوم گلزنی است. رونالدو از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۲۶، در ۲۳ سال متوالی برای پرتغال گلزنی کرد؛ آماری که نشان‌دهنده

جام جهانی
حسرتی که باقی ماند

در میان تمام افتخارات رونالدو، یک جام بزرگ همچنان در ویترین افتخاراتش غایب است؛ جام جهانی. او در شش دوره این رقابت‌ها حضور داشت و با وجود ثبت رکوردهای فردی متعدد، هرگز نتوانست پرتغال را به قهرمانی جهان برساند. بهترین نتیجه او در این مسابقات به جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان بازمی‌گردد؛ جایی که پرتغال با نسل طلایی خود تا مرحله نیمه‌نهایی پیش رفت و در نهایت به مقام چهارم رسید. در جام جهانی ۲۰۲۶ نیز پرتغال در مرحله یک‌هشتم نهایی مقابل اسپانیا شکست خورد و از مسابقات کنار رفت تا آخرین حضور رونالدو در بزرگ‌ترین تورنمنت فوتبال جهان بدون جام به پایان برسد. با این وجود، کارنامه ملی رونالدو را نمی‌توان با جامی که به دست نیاورد ارزیابی کرد. او با بازیکنی بود که فوتبال پرتغال را در سطح جهانی نمایندگی کرد، نسل‌های مختلفی از بازیکنان را کنار خود دید و در طول سال‌ها استانداردهای تازه‌ای در گلزنی، آمادگی بدنی و استمرار حرفه‌ای به نمایش گذاشت. ۲۳۴ بازی، ۱۴۶ گل، سه جام بزرگ و مجموعه‌ای از رکوردهای تاریخی؛ این اعداد حالا به بخشی از تاریخ فوتبال تبدیل شده‌اند. پیراهن شماره ۷ پرتغال به نسل بعدی خواهد رسید، اما پر کردن جای بازیکنی که بیش از دو دهه چهره اصلی فوتبال این کشور بود، ماموریتی بسیار دشوار خواهد بود.

لیگ برتر

با اسکن کیوآرکدها خلاصه بازی‌های دیروز لیگ برتر را تماشا کنید

آلومینیوم — مس شهربابک
پرسپولیس — فجرسپاسی
چادرملو — فولاد
سپاهان — ملوان

شنبه ۱۶ آبان

پیکان — نساجی — 15:30
تراکتور — خیبرخرم‌آباد — 15:30
استقلال خوزستان — استقلال — 16:30

یکشنبه ۱۷ آبان

گل‌گهر — ذوب‌آهن — 16:15

فوتبال اروپا

مایِنس — بایرن مونیخ — 18:00
دورتموند — الفرسبرگ — 18:00
آرسنال — هال سیتی — 18:30
ناتینگهام فارست — منچسترسیتی — 21:00
رم — ساسولو — 23:15
والنسیا — رئال مادرید — 23:30
پاری‌سن ژرمن — تروا — 23:35

ویژه

ناصر قراگزلو
گروه ورزش

مهدی پاشازاده در گفت‌وگو با «جام جم»:
تعویق جام ملت‌ها، بهترین فرصت برای جوانگرایی است

پیروزی استقلال مقابل الشمال قطر در آخرین دقایق، علاوه بر سه امتیاز ارزشمند، بار دیگر توانایی‌های فنی و ظرفیت این تیم برای رقابت با مدعیان آسیایی را به نمایش گذاشت. مهدی پاشازاده، مدافع سابق آبی‌پوشان و تیم ملی معتقد است استقلال با وجود محدودیت‌های موجود، تیمی یکدست و هماهنگ ساخته که می‌تواند در ادامه مسیر نیز برابر قدرت‌های بزرگ فوتبال آسیا حرف‌های زیادی برای گفتن داشته باشد. او همچنین تعویق جام ملت‌های آسیا را فرصتی مناسب برای جوان‌سازی تیم ملی می‌داند. گفت‌وگوی جام جم با مهدی پاشازاده را در ادامه می‌خوانید:

ارزیابی شما از عملکرد استقلال مقابل الشمال قطر و پیروزی دراماتیک این تیم در دقایق پایانی چیست؟

انصافا استقلال در آسیا یک سطح بالاتر از سایر تیم‌های ایرانی قرار دارد. این تیم مقابل حریفی که ریاض محرز و چند ستاره گران‌قیمت دیگر را در اختیار دارد، جانانه بازی کرد و با ارائه نمایشی برتر به پیروزی رسید. ارزش این برد زمانی بیشتر مشخص می‌شود که بدانیم الشمال پیش از این الهلال را ۳ بر یک شکست داده بود. این پیروزی برای استقلال حیاتی بود و کمک کرد این تیم در بالای جدول باقی بماند. از نظر روحی و روانی نیز بازیکنان شرایط بسیار خوبی پیدا می‌کنند و می‌توانند با آرامش بیشتری به ادامه رقابت‌ها فکر کنند. استقلال حالا شانس بسیار بیشتری برای قرارگرفتن در جمع هشت تیم برتر دارد. البته ای‌کاش می‌توانستیم بازی‌هایمان را در خانه و در کشور خودمان برگزار کنیم.

با توجه به پیروزی استقلال مقابل تیمی که الهلال را شکست داده، آیا می‌توان به موفقیت آبی‌پوشان برابر تیم‌های بزرگ عربستانی در مراحل بعدی هم امیدوار بود؟

در فوتبال هر نتیجه‌ای امکان‌پذیر است. استقلال تیم یکدست و بسیار خوبی دارد. شاید این تیم بیشتر از ۱۵ بازیکن مطرح نداشته باشد، اما همین نفرات به‌خوبی با یکدیگر هماهنگ شده و ترکیب منسجمی ساخته‌اند. شرایط استقلال من را یاد تیم برانکو می‌اندازد که شاید ۱۴ بازیکن بیشتر نداشت، اما توانست تا فینال آسیا پیش برود. استقلال فعلی هم در آسیا حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. ضمن اینکه باید این واقعیت را بپذیریم که ما ایرانی‌ها در شرایط سخت به نوعی سوپرمن می‌شویم و اتفاقا در چنین موقعیت‌هایی بهتر نتیجه می‌گیریم و ارزش‌های خودمان را بیشتر نشان می‌دهیم.

استقلال در جدول بالاتر از النصرِ رونالدو قرار گرفته است. این اتفاق چه پیامی دارد؟

پیامش این است که اگر پنجره نقل‌وانتقالات ما باز بود و مجبور نبودیم بازیکنانی مثل نازون و جنیپو را به خدمت بگیریم، شرایط می‌توانست بهتر باشد. این بازیکنان کیفیت لازم را نداشتند و نتوانستند انتظارات را برآورده کنند. حالا می‌بینیم جوانان ایرانی بسیار بهتر از بازیکنان خارجی که مبالغ زیادی هم برای قراردادشان هزینه شده بود، توانایی‌های خودشان را نشان می‌دهند. حتی بازیکنی مثل اندونگ هم به جز پاس‌های عرضی سه‌متری، ارزش فنی چندانی از خودش نشان نداد. در مقابل، بازیکنانی مثل رزاقی‌نیا، قلی‌زاده و اسلامی عملکرد خوبی داشته‌اند. پاس عالی اسلامی به آسانی که در نهایت به گل یاسر منجر شد، نمونه خوبی از هماهنگی بازیکنان استقلال بود. آن توپ بسیار زیبا و موزون برای آسانی ارسال شد و بازیکن آلبانیایی هم که به‌خوبی با تیم هماهنگ شده، تیر خلاص را به الشمال زد. البته استقلال به آسانی وابسته است، اما واقعیت این که تیمی یکدست دارد و یاسر هم بخشی از همین مجموعه هماهنگ است.

با تعویق یک‌ساله جام ملت‌های آسیا، آیا فرصت مناسبی برای تغییر نسل و جوان‌سازی تیم ملی ایران فراهم شده است؟

بله، قطعا. این زمان فرصت خوبی در اختیار سرمربی و کادر فنی تیم ملی قرار می‌دهد تا تغییر نسل را در تیم انجام دهند. ما می‌بینیم تیم‌های بزرگی در فوتبال دنیا مثل آلمان، انگلیس و اسپانیا به‌شدت به سمت جوان‌سازی رفته‌اند و توانسته‌اند شرایط بسیار خوبی در تیم‌های ملی خودشان ایجاد کنند. ما هم باید از این فرصت استفاده کنیم و با برنامه‌ریزی درست، نسل جدیدی را برای آینده فوتبال ملی آماده کنیم.